

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Daňkovou v právní věci žalobce JUDr. D.S., proti žalovanému Krajskému úřadu Plzeňského kraje, se sídlem Plzeň, Škroupova 18, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. června 2011, čj. DSH/2867/11,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .**
- II. Návrh na upuštění od uloženého trestu i jeho snížení s e z a m í t á .**
- III. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce byl rozhodnutím Magistrátu města Plzně (dále jen „magistrát“) ze dne 11.1.2011, č.j. MMP/142933/10 (dále jen „rozhodnutí magistrátu“), uznán vinným ze spáchání přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 22 odst. 1 písm. a) bod 1 a ust. § 22 odst. 1 písm. l) zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), v souvislosti s porušením ust. § 5 odst. 1 písm. a) zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a z přestupku dle § 83 odst. 1 písm. d) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, v souvislosti s porušením ust. § 38 odst. 1 písm. a) téhož zákona. Přestupků se měl dopustit tím, že „dne 15.8.2010 v době okolo 01.15 hod., v Plzni, na vozovce pozemní komunikace ulice U Velkého Rybníka, řídil motorové vozidlo tov. zn. Honda Prelude, na kterém byla osazena RZ: ..., která byla přidělena jinému vozidlu. Uvedené motorové vozidlo řídil, ačkoliv bylo technicky nezpůsobilé k provozu

na pozemních komunikacích, a to z důvodu absence technické kontroly, kdy bylo dne 23.6.2010 dočasně vyřazeno z provozu. Za přestupky byly žalobci uloženy sankce pokuty ve výši 7 000 Kč, zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 7 měsíců a povinnost nahradit náklady řízení v částce 1 000 Kč.

Žalovaný rozhodnutím ze dne 16.6.2011 č.j.: DSH/2867/11 (dále jen „napadené rozhodnutí“), odvolání žalobce proti rozhodnutí magistrátu zamítl a předmětné rozhodnutí potvrdil.

Žalobce se včasnou žalobou domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, eventuálně aby správní soud od uložení trestu za správní delikt upustil nebo jej snížil v mezích zákonem dovolených, neboť se opírá o nesprávné právní posouzení věci a v důsledku toho je nezákonné.

V žalobě uváděl, že nerozporuje, že dne 15.8.2010 řídil vozidlo, na němž byly umístěny RZ... přidělené jinému vozidlu (dříve v jeho vlastnictví). Rozporuje však, že ust. § 22 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o přestupcích, v zákoně č. 200/1990 Sb. zařazené novelou č. 215/2007 Sb. a zrušené novelou č. 133/2011 Sb., nemohlo na skutkovou podstatu jednání, kterého se dopustil, v žádném případě dopadat. Neztotožnil se se závěrem žalovaného (4. strana rozhodnutí), že „v každém případě, kdy je na vozidle umístěna jakákoli tabulka registrační značky, která tomuto konkrétnímu vozidlu přidělena nebyla, je předmětná skutková podstata přestupku naplněna, neboť každá užitá registrační značka je nutně jiná, než která byla vozidlu přidělena.“ Podle žalobce je naprosto zřejmé, že takovému výkladu znění § 22 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o přestupcích, zrušeného novelou č. 133/2011 Sb., neodpovídalo.

Dotčený § zněl : *Přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo, na němž v rozporu se zvláštním právním předpisem není umístěna tabulka státní poznávací značky (registrační značky) nebo je umístěna jiná tabulka státní poznávací značky (registrační značky), než která byla vozidlu přidělena.*"

Výkladu, který zastával žalovaný, **nasvědčuje až stávající znění upravené v § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb. (vložené novelou č. 133/2011 Sb.)** a které zní následovně: *Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo, na němž v rozporu s jiným právním předpisem 38b) není umístěna tabulka státní poznávací značky (dále jen „registrační značka“) nebo je umístěna tabulka registrační značky, která nebyla vozidlu přidělena.* "

Žalovaný vzal za svůj žalobcův argument, že vozidlu Honda Prelude, VIN: JHMB442700C014266 nebyly v období 23.6.2010 - 6.9.2010 žádné registrační značky přiděleny. Jistěže je pravdou, že vozidlo, které bylo v polopřevodu a především bez platné STK, vůbec nemělo na silnicích co dělat, v tomto ohledu žalobce svoji odpovědnost za přestupkové jednání připouští, na druhou stranu jestliže z veřejné listiny osvědčení o registraci vozidla (z velkého technického průkazu) vyplývalo, že původní RZ... byly sešrotovány dne 23.6.2010, pak vozidlu – pro fyzickou neexistenci registračních značek - žádné RZ nemohly být přiděleny a v tomto ohledu je i vadný výpis z databáze centrální evidence vozidel, neboť RZ... nemohla, jak prokazuje veřejná listina technického průkazu,

být platná i v době 23.6.2010 - 6.9.2010, nýbrž jen do 23.6.2010, kdy tyto registrační značky byly dle úředního záznamu ve veřejné listině skartovány, tedy zanikla jejich fyzická existence. Žalovaný se rovněž ztotožnil s žalobcovým tvrzením, že „v *předmětnou dobu (t.j. od 23.6.2010 do 6.9.2010)* skutečně nebyly vozidlu Honda Prelude žádné registrační značky fakticky přiděleny.“ To opět nasvědčuje tomu, že i žalovaný prostě bez ohledu na zásadu *in dubio pro reo*, která tímto rozhodnutím byla flagrantně ignorována, „mermomocí“ se snažil o subsumpci žalobcova jednání pod ust. § 22 odst. 1 písm. a) bod 1, ačkoliv takové hodnocení důkazní situace i znění zákona, vylučovalo. Je s podivem, že žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí argumentuje odlišně, nežli tomu odpovídá výrok.

Žalobce dále uvedl, že v odvolání napadal, že magistrát nerespektoval zásadu legitimního očekávání, když v rozporu se svým zaprotokolovaným závěrem (v protokolu ze dne 17.12.2010) o tom, že přestupkové jednání pro porušení ust. § 83 odst. 1 písm. d) zákona č. 56/2001 Sb. bude vůči žalobcově osobě zastaveno, rozhodl přesně opačně. Pokud by správní úřad již při ústním jednání či následně před vydáním rozhodnutí vyslovil pochybnosti o dané nájemní smlouvě s paní E.K., resp. o tom, zda jsem nebyl resp. byl provozovatelem předmětné Hondy Prelude, jistě bych vyvinul další důkazní aktivitu v tomto ohledu. S ohledem na ujištění správního úřadu v protokolu o tom, že přestupkové řízení v této části bude zastaveno, měl jsem oprávněně za to, že ve stejném duchu bude rozhodnuto, což se nestalo. Žalovaný pouze vyslovil unáhlenost takového stanoviska magistrátu, za relevantní však považuje pouze výrok rozhodnutí (tedy evidentně bez ohledu na konsekvence předcházejícího řízení).

Rovněž konstatoval, že ohledně dalšího zdůvodnění napadeného rozhodnutí v souvislosti se zmocněncem, kterého si zvolil, nemá na tomto místě význam se závěry žalovaného polemizovat, neboť meritum věci by neovlivnily. S neakceptací plné moci se neztotožňuje, jde ovšem o zanedbatelnou okolnost v souvislosti s výrokem, proti kterému brojí (bod 3f žaloby).

Konečně podotkl, že porušení ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu připouští.

Žalovaný v písemném vyjádření označil žalobu za nedůvodnou a navrhl její zamítnutí. Předně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde se celou věcí dostatečně zabýval a své úvahy dostatečně odůvodnil.

K námitce nesprávné právní kvalifikace přestupku jako přestupku podle ust. § 22 odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona o přestupcích ve znění účinném do 31.7.2011 uvedl, že trvá na tom, že se žalobce předmětného přestupku dopustil. Z ust. § 22 odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona o přestupcích vyplývá, že zájmem chráněným tímto ustanovením je to, aby na vozidlech řízených na pozemních komunikacích byly umístěny registrační značky, které byly vozidlu přiděleny. Je tedy zřejmé, že tohoto přestupku se dopustí ten, kdo řídí vozidlo bez tabulky registrační značky, tak i ten, kdo řídí vozidlo, na němž je umístěna registrační značka, která vozidlu neodpovídá. Žalovaný neshledává logický důvod, pro který by z tohoto ustanovení byla vyňata vozidla, která nejsou registrována. Řízení takového vozidla bez registrační značky či s nesprávnou registrační značkou je totiž srovnatelně společensky nebezpečné, jako řízení

vozidla neregistrovaného. Jestliže je vozidlo neregistrované a tedy mu nebyly přiděleny registrační značky, pak každá registrační značka umístěná na vozidle bude „jinou“, než která byla vozidlu přidělena. Z textu § 22 odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona o přestupcích tak dle názoru žalovaného nevyplývá, že by vozidlo muselo být registrováno a že by mu musela být přidělena registrační značka. K novele zákona o přestupcích a zákona o silničním provozu provedené zákonem č. 133/2011 Sb. vyslovil názor, že ust. § 22 odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona o přestupcích je ekvivalentní s ust. § 125c odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona o silničním provozu. Došlo sice k drobné změně textu skutkové podstaty přestupku, nedošlo však ke změně jeho obsahu.

K námitce o nerespektování zásady legitimního očekávání žalovaný souhlasil s tím, že vyjádření magistrátu o tom, že řízení o daném přestupku bude zastaveno, bylo předčasné a do jisté míry nešťastné. Na procesní práva žalobce však tato skutečnost neměla vliv., daným postupem nebyl a ani nemohl být žalobce jakkoliv zkrácen na svých právech. Žalobce sice toto pochybení v odvolání namítal s tím, že by případně zvolil jinou procesní strategii, resp. že by „vyvinul další důkazní aktivitu“. Žalobce se však omezil toliko na toto konstatování, žádnou tvrzenou aktivitu již nevyvinul, spáchání tohoto přestupku nerozporoval ani v odvolání ani v žalobě. Případná nájemní smlouva pak nemá vliv na skutečnost, kdo je provozovatelem vozidla. Jestliže vozidlo není registrováno, pak je za toto vozidlo jako provozovatel odpovědný vlastník.

Žalovaný se rovněž vyjádřil k neakceptování plné moci zástupce žalobce s tím, že šlo ze strany žalobce o účelové jednání.

V replice ze dne 29.10.2012 žalobce především rozhojnil argumentaci k žalobnímu bodu problematizujícímu nesprávnou interpretaci a aplikaci ust. § 22 odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona o přestupcích. Dále uvedl: „*V návaznosti na bod 3f) správní žaloby, v intencích samostatné námítky zdvořile žádám, aby přece jen i otázkou spravedlivého procesního postupu správního orgánu v návaznosti na doručenou plnou moc pro zastupování zmocněncem, s přesně určeným místem pobytu (adresou pro doručování zmocněnci), se soud rovněž zabýval.*“ V ostatním odkázal na podanou žalobu.

Řízení ve správním soudnictví upravuje zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). Při přezkoumání napadeného rozhodnutí samosoudkyně vycházela ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a napadené výroky rozhodnutí přezkoumala v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.).

Především je nutné uvést, že soud neposuzoval důvodnost žalobní výtky směřující proti neakceptování plné moci žalobcem předložené ze strany správních orgánů.

Podle § 72 s.ř.s. *Žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou (odst.1). Zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout (odst. 4).*

Podle § 71 odst. 2 věty druhé a třetí s.ř.s. *Žalobce může kdykoli za řízení žalobní body omezit. Rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby.*

Z obsahu bodu 3f žaloby je evidentní, že žalobce procesní postup správních orgánů ohledně jím zvoleného zástupce nečinil předmětem žádného žalobního bodu. O tom, že soud vyhodnotil jeho projev vůle v žalobě správně, svědčí formulace z žalobcovy repliky „...zdvořile žádám, aby přece jen i otázkou spravedlivého procesního postupu správního orgánu v návaznosti na doručenou plnou moc... se soud rovněž zabýval.“ Lze tedy uzavřít, že žalobce předmětný žalobní bod uplatnil prvně v replice ze dne 29.10.2012, tedy z pohledu pravidel lhůty pro podání žaloby, resp. rozšíření žaloby o další žalobní bod, opožděně.

Ze stejného důvodu (tj. pro pozdní uplatnění) se soud nemohl zabývat žalobní výtkou uplatněnou žalobcem prvně při ústním jednání dne 24.6.2013, že neobdržel originál napadeného rozhodnutí, jakož i dalšími výtkami nově uplatněnými při tomto jednání.

K vlastnímu přezkumu soud předeseílá, že v posuzovaném případě byl žalobce uznán vinným z přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 22 odst. 1 písm. a) bod 1 a ust. § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích v důsledku porušení ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a z přestupku dle § 83 odst. 1 písm. d) zákona č. 56/2001 Sb., v souvislosti s porušením ust. § 38 odst. 1 písm. a) téhož zákona.

Podle § 22 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o přestupcích *Přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo na němž v rozporu se zvláštním právním předpisem není umístěna státní poznávací značky (registrační značky) nebo je umístěna jiná tabulka státní poznávací značky (registrační značky), než která byla vozidlu přidělena.*

Podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích *Přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až k), poruší zvláštní právní předpis.*

Podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu *Řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen užít vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem.*

Podle § 83 odst. 1 písm. d) zákona č. 56/2001 Sb. *Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jako provozovatel silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla provozuje vozidlo, které je podle § 37 technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích.*

Podle § 37 odst. písm. c) téhož zákona *Silniční vozidlo je technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích, pokud provozovatel vozidla neprokáže jeho technickou způsobilost k provozu na pozemních komunikacích způsobem stanoveným tímto zákonem.*

Podle § 38 odst. 1 písm. a) zákona č. 56/2001 Sb. *Provozovatel silničního motorového*

vozidla a přípojného vozidla nesmí provozovat na pozemních komunikacích vozidlo, které je technicky nezpůsobilé k provozu.

Při posouzení opodstatněnosti včas uplatněných žalobních bodů soud vyšel ze skutečnosti, že mezi účastníky řízení není žádného sporu o skutkových okolnostech. Žalobce nepopírá, že se dopustil jednání popsaného ve skutkové větě výroku rozhodnutí.

Odmítá však rozhodně (a to je stěžejní výtku) kvalifikaci skutku podle § 22 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o přestupcích z důvodů výše sumarizovaných v odůvodnění tohoto rozsudku (viz str. 2 a 3). Základem jeho právního názoru je premisa, že v době spáchání přestupku nebyla vozidlu žalobcem řízenému přidělena žádná registrační značka.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí k tomu uvedl: „...odvolatel v předmětnou dobu řídil vozidlo, které bylo v depozitu a polopřevodu -odhlášeno z původního vlastníka vozidla (p. T. z Ústí nad Orlicí) na odvolatele a současně bylo dočasně vyřazeno z registru vozidel. Z výpisu z centrální evidence vozidel plyne, že tabulka s registrační značkou... byla vozidlu Honda Prelude 2.0 přidělena dne 6.9.2010. Předchozí registrační značka... byla vydána dne 23.6.2010 a měla platit do 6.9.2010 (tabulky byly skartovány). Od 6.9.2010 do 28.7.2012 je v platnosti osvědčení o technické kontrole stanicí technické kontroly na toto vozidlo. K zodpovězení odvolatelem předložené otázky nepostačí pouze jazykový výklad zákona, ale je třeba obecným způsobem vymezit zájem společnosti -zájem chráněný ust. § 22 odst. 1 písm. a) bod č. 1 přestupkového zákona. Podle tohoto ustanovení se přestupku dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo, na němž v rozporu se zvláštním právním předpisem není umístěna tabulka státní poznávací značky (registrační značky) nebo je umístěna jiná tabulka státní poznávací značky (registrační značky), než která byla vozidlu přidělena. Objektem je zájem společnosti, aby byla zabezpečena identifikace vozidel v provozu na pozemních komunikacích (což v případě odvolatele nebylo -identifikace vozidla, na němž byly tabulky jiné registrační značky, byla značně ztížena). Objektivní stránka je naplněna buď tím, že vozidlo bylo užito v provozu na pozemních komunikacích a na vozidle nebyla umístěna registrační značka (ač existovala taková právní povinnost) nebo na vozidle byla umístěna jiná než přidělená registrační značka. Nelze přijmout zdůvodnění, že znaky skutkové podstaty tohoto přestupku uvedené za spojkou "nebo", které jednoznačně platí jen pro faktické registraci vozidla, podmiňují stejné užití skutkové podstaty téhož ustanovení v úvodní části (do spojky "nebo". Odvolací správní orgán vycházel též z názoru Ministerstva dopravy (ze stanoviska ze dne 28.1.2011, č.j. 294/2010-160-08T/4), že v každém případě, kdy je na vozidle umístěna jakákoli tabulka registrační značky, která tomuto konkrétnímu vozidlu přidělena nebyla, je předmětná skutková podstata přestupku naplněna, neboť každá užitá registrační značka je nutně jiná, než která byla vozidlu přidělena. Zavinění může být naplněno i formou nedbalosti. Vzhledem k tomu, že odvolatel je osobou právně vzdělanou a držitelem řidičských oprávnění (tedy osobou, která je odborně znalá právních předpisů provozu na pozemních komunikacích a pravidel), a pokud vozidlo přihlásil na svou osobu dne 6.9.2010 (přičemž předtím byly prováděny neúspěšné pokusy o technickou způsobilost motorového vozidla Honda Prelude), musel vědět, že řídí vozidlo, které nebylo zaregistrované a že nemá "technickou způsobilost k provozu na pozemních komunikacích". Tento přestupek spáchal odvolatel ve formě nepřímého úmyslu. Závěr odvolacího správního orgánu tedy zní, že skutkovou podstatu přestupku naplní vždy řidič, který řídí v provozu na pozemních

komunikacích vozidlo, na kterém byla umístěna jiná než přidělená registrační značka, a to jakákoli, i v případě, že doposud žádná přidělena nebyla. Materiální stránka přestupku byla naplněna tím, že došlo k ohrožení zájmu společnosti, spočívající v řádné identifikaci vozidla, potažmo vlastníka (provozovatele či řidiče) a bylo prokázáno, že šlo o zaviněné užití tohoto nesprávně označeného vozidla. Odvolatel v den 15.8.2010 řídil vozidlo Honda Prelude, na němž policejní hlídkou byly zjištěny tabulky s registrační značkou ..., avšak původní registrační značka byla... a následná (po zaregistrování odvolatele jako provozovatele a vlastník vozidla) byla... Tedy řídil motorové vozidlo, na němž byla umístěna jiná registrační značka než vozidlu kdy přidělená. Tato registrační značka ... nikdy nebyla vozidlu Honda Prelude 2.0 přidělena (viz výpis z centrální evidence vozidel a kopie technického průkazu). O naplnění skutkové podstaty přestupku (včetně zavinění a materiálního značku) nemá odvolací správní orgán pochybností.“ Žalovaný dále v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval: „Jak uvedl odvolací správní orgán výše a lze se ztotožnit s názorem odvolatele k jazykovému výkladu je třeba se zaměřit i na výklad systematický a logický. V případě převodu vozidla do obvodu registračního místa, pro nějž je určen jiný kód kraje (v případě odvolatele do Plzeňského kraje), přidělí nové registrační místo vždy novou registrační značku (na nové tabulce). Odvolací správní orgán se sice ztotožňuje s názorem odvolatele, že přidělení registrační značky je vázáno na její existenci. Ovšem původní tabulky registrační značky... byly dne 23.6.2010 (dle záznamu v technickém průkazu k vozidlu Honda Prelude) sešrotovány společně s osvědčením o registraci vozidla -to ovšem z toho důvodu, že vozidlo bylo převáděno na nového vlastníka a provozovatele do jiného kraje (který má na registračních značkách jiný kód) a bylo dáváno do depozita. Vozidlo Honda Prelude bylo v polopřevodu od 23.6.2010, ohlášeno na budoucího provozovatele odvolatele. Polopřevod dokončil odvolatel až dne 6.9.2010. V mezidobí, konkrétně dne 15.8.2010 však s vozidlem, ač nebyly veškeré právní povinnosti vyplývající z právních předpisů splněny, jel a řídil jej. Vozidlo v té době nemělo platnou technickou prohlídku (viz technický průkaz a výpis z centrální evidence vozidel) a byly na něm tabulky registrační značky úplně jiné, než kdy vozidlu Honda Prelude byly úředně přiděleny. Vozidlo v tu dobu nebylo registrované, bylo dočasně vyřazené z registru silničních vozidel.“ Žalovaný rovněž uváděl, že „Z výpisu z centrální evidence vozidel skutečně vyplývá, že registrační značka... byla platná od 23.6.2010 (kdy byla fakticky dle záznamu v technickém průkazu s osvědčením o registraci vozidla sešrotována z důvodu převodu vozidla do registru v jiném kraji) do 6.9.2010, kdy bylo vozidlo Honda Prelude registrováno na osobu odvolatele. V předmětnou dobu skutečně nebyly vozidlu Honda Prelude žádné registrační značky fakticky přiděleny. Pokud vozidlu nebyly fakticky přiděleny registrační značky, pak s takovým vozidlem vůbec neměl odvolatel vyjíždět a řídit jej. Řídil vozidlo, které nebylo možné identifikovat. Skutečnost, že mezi odhlášením a přihlášením vozidla uplynuly necelé tři měsíce, jde pouze k tíži odvolatele. Odvolatel na pozemních komunikacích provozoval vozidlo, které bylo dočasně vyřazeno z registru vozidel, tedy neregistrované a bez správných registračních značek. Označení, jaké mělo dne 15.8.2010 odvolatelovo vozidlo, neodpovídalo registru vozidel.“

Premisa, že v době spáchání přestupku nebyla vozidlu žalobcem řízenému přidělena žádná registrační značka, není správná a odporuje platné právní úpravě.

Právní úpravu registru a registrace silničního vozidla obsahuje zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999

Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., v části druhé.

Podle § 4 odst. 4 mimo jiné *do registru silničních vozidel se zapisuje státní poznávací značka silničního motorového vozidla a přípojného vozidla (dále jen "registrační značka"), datum přidělení a odebrání registrační značky (písm. c).*

Podle § 7 odst. 1 téhož zákona *Obecní úřad obce s rozšířenou působností při registraci silničního vozidla přidělí silničnímu motorovému vozidlu a přípojnému vozidlu registrační značku (písm. a), vydá tabulku s přidělenou registrační značkou (písm. d).*

Podle § 13 stejného zákona se postupuje při trvalém a dočasném vyřazení vozidla z registru silničních vozidel. *Obecní úřad obce s rozšířenou působností trvale vyřadí vozidlo z registru na žádost jeho vlastníka. Tuto skutečnost vyznačí v technickém průkazu vozidla a v registru silničních vozidel. Se žádostí o trvalé vyřazení vozidla z registru silničních vozidel předloží vlastník motorového vozidla potvrzení o převzetí autovraku vystavené provozovatelem zařízení ke sběru autovraků podle zvláštního právního předpisu^{6a}). Vlastník vozidla přitom odevzdá tabulky s přidělenou registrační značkou. Jedná-li se o žádost o trvalé vyřazení vozidla z registru silničních vozidel podle odstavce 1 písm. a), je vlastník motorového a přípojného vozidla povinen doložit způsob jeho zániku nebo jejich dalšího využití (odst. 2). Obecní úřad obce s rozšířenou působností dočasně vyřadí vozidlo z registru na žádost vlastníka motorového vozidla a přípojného vozidla. Doba dočasného vyřazení vozidla z registru nesmí přesáhnout 12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců. Obecní úřad obce s rozšířenou působností v odůvodněných případech dobu dočasného vyřazení vozidla z registru na žádost vlastníka motorového vozidla a přípojného vozidla prodlouží. Doba dalšího prodloužení nesmí přesáhnout 6 měsíců od uplynutí předešlé doby dočasného vyřazení. Vlastník vozidla je v takovém případě povinen spolu se žádostí odevzdat obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností osvědčení o registraci vozidla, tabulku s přidělenou registrační značkou, paměťovou kartu vozidla, pokud byla vydána a předložit technický průkaz vozidla k vyznačení záznamu o jeho dočasném vyřazení z provozu na pozemních komunikacích. Obecní úřad obce s rozšířenou působností zapíše do registru silničních vozidel údaj o počátku doby, během níž je vozidlo dočasně vyřazeno z provozu na pozemních komunikacích (odst. 3). Obecní úřad obce s rozšířenou působností na žádost vlastníka silničního vozidla ukončí režim dočasného vyřazení motorového vozidla nebo přípojného vozidla z registru silničních vozidel. Vlastník vozidla je povinen k žádosti přiložit doklady o splnění podmínek pro provoz vozidla na pozemních komunikacích. Obecní úřad obce s rozšířenou působností pak vlastníkovvi vozidla vrátí osvědčení o registraci vozidla a tabulku s přidělenou registrační značkou a tyto skutečnosti vyznačí v technickém průkazu vozidla a v registru silničních vozidel (odst. 4). (pozn. zvýraznění provedl soud).*

Z předestřené právní úpravy nutno zaprvé dovodit, že přidělení registrační značky silničnímu motorovému vozidlu a vydání tabulky s přidělenou registrační značkou jsou dva samostatné dílčí úkony registrace silničního vozidla; zadruhé to, že při dočasném vyřazení motorového vozidla z registru silničních vozidel zůstává vozidlo i nadále registrováno a po ukončení režimu dočasného vyřazení obecní úřad obce s rozšířenou působností pouze vrátí

vlastníkovi vozidla vedle dalších tabulku s přidělenou registrační značkou. Okolnost, že tabulky byly sešrotovány, nemá za následek ztrátu (pozbytí) přidělené registrační značky.

Správnosti uvedeného závěru nasvědčuje i vyhl. č. 243/2001 Sb., o registraci vozidel, ve znění pozdějších předpisů, která provádí některá ustanovení zákona č. 56/2001 Sb. Podle ust. § 3 odst. 3 této vyhlášky *V registru silničních vozidel jsou vedeny a uchovávány veškeré údaje k vozidlu, jeho vlastníkově a provozovateli po celou dobu, kdy je vozidlo registrováno. V případě, že je vozidlo na základě žádosti jeho vlastníka z registru dočasně vyřazeno, přesouvají se registrované údaje a spis vozidla do části registru, kde se uchovávají po dobu dočasného vyřazení vozidla z registru. Pokud je vozidlo na základě žádosti jeho vlastníka nebo na základě rozhodnutí orgánu příslušného k vedení registru silničních vozidel trvale vyřazeno z registru, uchovávají se údaje v registru po dobu 5 let a poté se údaje vedené elektronicky a spis vozidla zničí.*

Byť lze souhlasit s nepřesností argumentace pro daný případ, neboť registrační značka přidělena byla, interpretace ust. § § 22 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o přestupcích je správná – viz str. 5 napadeného rozhodnutí. Že právní úprava po 1.8.2011 je jen zpřesněním textu, bez faktické změny skutkové podstaty, vyplývá i z Důvodové zprávy k zákonu č. 133/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, který s účinností od 1.8.2011 v čl. III bod 1 § 22 zákona o přestupcích a v čl. I. bod 45 vložil do zákona 361/2000 Sb. ust. § 125c, v odst. 1 písm. a) s dikcí na kterou poukazuje žalobce, ve které se praví: *„Změny zákona o přestupcích souvisejí s uvedením zákona o silničním provozu do souladu s vládou stanovenými zásadami správního trestání. Dosavadní přestupky na úseky bezpečnosti a plynulosti silničního provozu se vypouštějí z přestupkového zákona a nově se zařazují do zákona o silničním provozu.“* To svědčí na podporu argumentace žalovaného, kterou sdílí i soud, že jde jen o precizaci dikce bez záměru obsahově nově (jinak) formulovat skutkovou podstatu přestupku.

Z výše uvedeného důvodu soud odmítá i výtku žalobce o rozporu výroku a odůvodnění.

Za takového stavu by rušení rozhodnutí soud považoval za přepjatý formalizmus.

Jako důvodnou soud neshledal výtku oprávněného očekávání žalobce, že zčásti bude řízení zastaveno.

Soud sdílí názor žalovaného prezentovaný v napadeném rozhodnutí a ve stanovisku k žalobě. Žalobce pak nemohl být zkrácen takovým postupem na svých právech, sám nezpochybňuje technický stav vozidla a v rámci odvolacího řízení mohl obranu uplatnit.

Konečně soud konstatuje, že za daného stavu věci jakékoliv doplnění dokazování bylo nadbytečné, pakliže skutkový stav nebyl sporný, a výklad právního předpisu a konkrétního ustanovení je věcí soudu.

Žaloba nebyla důvodná a soud jí proto v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl (výrok I.).

Žalobce využil práva na moderaci trestu a výslovně požádal o upuštění od uloženého trestu případně jeho snížení. Návrh soud zamítl, přičemž vycházel ze zjištění, že žalobci za přestupky byla uložena v souladu s ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o přestupcích a podle § 22 odst. 7 téhož zákona pokuta ve výši 7.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 7 měsíců. Podle § 78 odst. 2 s.ř.s., *rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí jímž správní orgán uložil trest za správní delikt, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle odst. 1, ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li také rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán a který soud případně vlastním dokazováním nikoli v zásadních směrech doplnil a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě.*

Opodstatněnost návrhu na upuštění od uložení trestu hodnotil krajský soud na podkladě ust. § 11 odst. 3 přestupkového zákona, podle kterého *od uložení sankce lze od rozhodnutí přestupku upustit, jestliže k nápravě pachatele postačí samotné projednání přestupku*. Opodstatněnost návrhu soud hodnotil též na podkladě ust. § 22 odst. 12 přestupkového zákona, podle kterého *od uložení sankce podle odst. 4 až 11 s výjimkou odst. 10 bodu 1 nelze v rozhodnutí o přestupku upustit*. Ust. § 11 odst. 3 zákona o přestupcích je nutno vykládat jako ustanovení obecné ve vztahu ke speciálnímu ustanovení § 22 odst. 12 téhož zákona. Krajský soud zastává názor, že při užití moderačního práva ve smyslu § 78 odst. 2 s.ř.s., je soud vázán mezemi, které jsou zákonem stanoveny. Tyto zákonné limity svazující soud musejí být zcela stejné jako meze, které umožňují užití moderačního práva správnímu orgánu. Pokud správní orgán na podkladě § 22 odst. 12 přestupkového zákona nemůže upustit od uloženého trestu, který v případě žalobce byl ukládán podle ust. § 22 odst. 7 přestupkového zákona, nemůže tak učinit ani soud (obdobně v rozsudcích Nejvyššího správního soudu č.j. 5As 46/2008-50 nebo č.j. 6 As 48/2007-58, dostupných na www.nssoud.cz). Návrh na upuštění od uloženého trestu krajský soud z těchto důvodů zamítl.

Soud zamítl i návrh žalobce na snížení uloženého trestu. Vyšel přitom předně ze shora uvedeného znění § 78 odst. 2 s.ř.s. Dále vzal v potaz ust. § 12 odst. 2 přestupkového zákona, podle kterého *za více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení se uloží sankce podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprísněji postižitelný. Zákaz činnosti lze uložit, jestliže ho lze uložit za některý z těchto přestupků*, a ust. § 22 odst. 7 přestupkového zákona, podle kterého se uloží za přestupek podle [odstavce 1 písm. a\)](#) pokuta od 5 000 Kč do 10 000 Kč a zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku. Rozpětí sankce pokuty i zákazu činnosti je třeba považovat za meze zákonem dovolené. Soud rovněž přihlédl k okolnostem, které správní orgán I. stupně považoval za přitěžující (...dopustil se více přestupků, přestupků se dopustil v uzavřené obci Plzeň, v místě, kde i v nočních hodinách je nezanedbatelná frekvence ostatních účastníků silničního provozu a tím i zvýšená možnost ohrožení bezpečnosti silničního provozu, z evidenční karty řidiče je zřejmé, že se od roku 2005 dopustil tří přestupků v dopravě a proto na jeho jednání nelze pohlížet jako na ojedinělé). V neposlední řadě vyšel ze stávající judikatury. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2003, č.j. 6 A 96/2000-62, *„O zjevně nepřiměřenou výši sankce (§ 78 odst. 2 s. ř. s.) nejde v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranici*

zákonného rozmezí. “ Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 11. 2004, čj. 10 Ca 250/2003-48, „Preventivní úloha postihu nespočívá jen v účinku vůči žalobci. Postih musí mít sílu odradit od nezákonného postupu i jiné nositele stejných zákonných povinností; tento účinek pak může vyvolat jen postih odpovídající významu chráněného zájmu, včas a věcně správně vyvozený. Jde-li o finanční postih, musí být znatelný v majetkové sféře delikventa, tedy být nikoli pro něho zanedbatelný, a nutně tak musí v sobě obsahovat i represivní složku. V opačném případě by totiž postih delikventa smysl postrádal. Moderační právo soudu upravené v § 78 odst. 2 s. ř. s., tj. možnost upustit od potrestání či snížení postihu, má proto místo toliko tam, kde jde o postih zjevně nepřiměřený. “ Vycházeje ze všech zmíněných hledisek, dospěl soud k závěru, že uložené sankce jsou v rozsahu výměry zcela přiměřené, odpovídají hlediskům stanoveným v § 12 zákona o přestupcích a pro jejich snížení není splněn zákonný předpoklad § 78 odst. 2 s.ř.s. jejich zjevně nepřiměřené výše. (výrok II.).

Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. V daném případě měl plný úspěch ve věci žalovaný, z tohoto důvodu by měl právo na náhradu nákladů řízení proti neúspěšnému žalobci, žalovaný se však svého práva výslovně vzdal (výrok III.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 24. června 2013

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková

JUDr. Jana Daňková, v.r.
samosoudkyně